

Slovo šéfredaktora

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, vzhledem k blížícím se krajským volbám v Jihočeském kraji a naší potřebě Vás informovat o dění v Jihočeském kraji, jsme se rozhodli začít vydávat Jihočeské lidové listy. Bude se jednat přibližně o tzv. „dvouměsíčník“, kdy Vám budeme přinášet aktuální informace nejen z našeho kraje. Vzhledem k faktu, že lidovecká kandidátka KDU-ČSL v Jihočeském kraji má na prvních deseti pozicích zástupce všech sedmi okresů a prakticky pokrývá celé portfolio resortů v našem kraji, budou redaktoři Jihočeských lidových listů právě samotní kandidáti do krajských voleb. Oni sami Vám tak budou přinášet informace nejen z celého našeho kraje, ale také z celostátní zahraniční politiky.



Šéfredaktor Šimon Heller

V prvním čísle si dovolím upozornit na článek lídra krajské kandidátky KDU-ČSL v Jihočeském kraji a starosty Kaplice Pavla Talíře, starostky Třeboně Terezie Jenisové a ředitele Biskupského gymnázia v Čes-

kých Budějovicích Zdeňka Dvořáka. Zabývají se totiž velmi důležitými tématy, které budou zásadní i v krajských volbách a to konkrétně doprava, hospodaření a školství.

Pokud chcete vydávání Jihočeských lidových listů podpořit, a my za to budeme jediné rádi, nebojte se „zapomenout“ přečtené noviny například v čekárně u doktora nebo je předejte známému k přečtení. Pokud máte zájem o zasílání Jihočeských lidových listů v elektronické formě, napište nám to na email hellersimon@seznam.cz.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, inspirativní čtení Vám přeje Šimon Heller, asistent místopředsedy Poslanecké sněmovny Jana Bartoška a šéfredaktor Jihočeských lidových listů.

Zdeněk Dvořák: „Školství potřebuje především jasnou a promyšlenou koncepci“

Rozhovor s ředitelem Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích a krajským zastupitelem Zdeňkem Dvořákem o současném stavu školství, povinné maturitě nebo proměně studentů za posledních 25 let. Jak jste se k ředitelování na BIGY dostal?

Po revoluci jsem se stal vedoucím odboru školství Jihočeského kraje a tehdejší biskup Miloslav Vlk jmenoval komisi pro zřízení Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích. Jejím členem jsem se stal i já. V té době bylo osloveno několik lidí s nabídkou na post ředitele. Někteří se obrátili na nový školský úřad s otázkou na nově vznikající gymnázium a dostalo se jim informace, že škola nemá ani vlastní budovu a s nejvyšší pravděpodobností do dvou let zanikne. Většina z kandidátů ztratila o tuto práci zájem. Za této situace mě oslovil tehdejší administrátor diecéze Mons. Václav Dvořák s nabídkou této pozice a já jsem výzvu přijal.

■ Kolik Vám přibližně „prošlo rukou“ studentů?

V letošním roce gymnázium slaví 25 let od svého založení. Studijní program se rozjížděl postupně; zatímco v prvním roce jsme měli jen osmiletý studijní program, druhým rokem přibyl i čtyřletý, později šestiletý a šestiletý bilingvní (dvoujazyčný, pozn. red.). Za tu dlouhou dobu u nás maturitu získalo již 2125 studentů. V letošním roce maturovalo 98 studentů, z toho 64 mělo vyznamenání, 37 z nich samé jedničky a předávali jsme 84 jazykových diplomů.

■ Co považujete za největší úspěch od vzniku BIGY?

Velmi si cením toho, že se podařilo vytvořit instituci, která vzdělává, ubytovává a strávuje, nabízí tedy takřka komplexní servis. Velkým úspěchem je bezesporu získání kostela sv. Rodiny, čímž se na naší škole rozběhl bohatý duchovní a kulturní život. Nebylo by to ovšem možné bez skvělé práce našeho spirituála Josefa Prokeše. V dnešní pragmatické době (uč se jen to, co potřebuješ v životě) se nám podařilo vybudovat školu, která stále ještě udržuje aristotelovský vzdělanostní rozhled, a přesto, anebo právě proto, jsou její absolventi velmi úspěšní. O naší školu je velký zájem a já si vážím toho, že nám rodiče své děti svěřují,



Vpravo ředitel Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích Zdeněk Dvořák.

že se našim žákům ve škole líbí, a že při značné náročnosti zde vládne přátelská atmosféra.

■ Dlouhodobě jste prestižní gymnázium, vnímáte nějak významné změny v chování žáků v 90. letech a dnes?

Vždy jsem vnímal, že studenti přicházejí na naši školu s velkým očekáváním. A tomu, aby bylo naplněno, jsem věnoval velké úsilí. Studenty nejen vzděláváme, ale snažíme se i o pěstování kritického rozumu, aby se ve složité době dokázali zorientovat. V neposlední řadě nám jde také o to, aby naši studenti nebyli neteční k potřebám svého okolí. Proto spolupracujeme s řadou charitativních organizací, studenti často i sami či za příspění vyučujících pořádají benefiční akce a sbírky. Nemyslím si proto, že by byl rozdíl mezi absolventem naší školy v letech devadesátých a dnes.

■ Jaké změny podle Vás potřebuje střední školství?

Střední školství potřebuje především jasnou a promyšlenou koncepci, koncepci, která se nebudě od základu měnit s příchodem každého dalšího ministra. Tato koncepce by měla reflektovat aktuální problémy života jedince i společnosti a připravit studenty na výzvy každodenního života.

■ Jaký je Váš názor na povinnou maturitu z matematiky?

Debatou o povinné či nepovinné státní zkoušce z matematiky se z ní udělal strážák. Matematiku však považuji za královskou disciplínu, kterou je nutno užívat jako lék v osobním i profesním životě. Vytvoříme klima, ve kterém se studenti matematiky nebudou bát a pak ji i ve formě povinné maturity přijmeme.

■ Souhlasíte s výrokem prezidenta Zemana, že nepotřebujeme filozofy, ale potřebujeme instalatéry?

Instalatéry, ale především technicky vzdělané lidi skutečně potřebujeme, potřebujeme ale i filozofy. Filozofie v překladu znamená milovat moudrost, filozofové nejenže dokážou analyzovat situaci takovou, jaká je, svěť takový, jaký je, ale navíc mají jednu schopnost, přemýšlejí o tom, jaký by svět měl být a tím dávají jedinci i společnosti program, naznačují směr, kterým by se lidstvo mělo ubírat. Je to vize, která nás táhne kupředu.

■ Na závěr otázka z jiného soudku, dlouhodobě se věnujete myslivosti, jak jste se k tomuto koníčku dostal?

Část mládí jsem trávil v Kostelci nad Vltavou, nádherná krajina, řeka, ryby, les, myslivost. To je moje dětství. Byla to doba, kdy člověk přírodu a zvěř v nouzi chránil a v případě přebytku si bral. Této filozofie se držím dodnes.

2.

Prodat radnici se nevyplácí

Jak se říká - prodat lze jen jednou. Ačkoli se najdou případy, kdy je tentýž majetek zhodnocen opakovaně, příliš časté nejsou. Lidové rčení víceméně odráží skutečnost, že s prodaným majetkem už nelze nikterak naložit, nelze ovlivnit jeho budoucnost ani jej získat zpět. Pravidla bývají potvrzena výjimkami. Třeboň patrně bude jednou z nich. Radnici, chcete-li obecní či městský úřad, magistrát, najdete v drtivé většině míst v centru - na náměstí, návsí. Pokud vedení obce radnici v centru prodá jako zbytný majetek, je to poněkud nestandardní. Absence úřadu, kam lidé chodí vyřizovat potřebné záležitosti, může za poměrně krátkou dobu hlavní zónu vylidnit a pozornost obrátit jinam. Pokud jdete cokoli vyřídít, zároveň se podíváte do obchodů v sousedství, zajdete na oběd. Tam, kde z centra zmizí tento důvod, mizí i běžný pohyb, život... A to především v mimosezónním období. Stalo se to v Třeboni po prodeji budov radnice na Masarykově náměstí. Objekty byly prodány bez předkupního práva a nová majitelka svůj původní



Starostka Třeboně Terezie Jenisová

záměr, vybudovat zde hotel, nerealizovala. Domy chátraly. Návštěvníky města ani jeho obyvatele, nezajímá, kdo radnici prodal a s jakými podmínkami. Chtějí řešení. Po dlouhých debatách vstoupilo nyní vedení města v jednání s majitelkou domů o jejich odkoupení. Cena odrážela aktuální znalecký posudek a nepřesáhla částku prodeje před sedmi lety. Pokud samospráva majetek rozšiřuje, musí vědět

proč. Ani v tomto případě nešlo "jenom" o záchranu chátrajících objektů. Snahou je využít prostory pro instituce kulturně-společensko-vzdělávacího charakteru, které do centra města přivedou celoročně nejen návštěvníky, ale především obyvatele města a okolí. V každém případě se radnice nebude stěhovat zpět. Právě tady platí ono rčení, že prodáš jen jednou. Záměrem je majetek města spravovat a hospodařit na něm, zvlášť pokud dobře slouží. Věříme, že bývalá radnice bude tímto příkladem i v budoucnu, přestože chce vše svůj čas. Z dlouhodobého hlediska nyní připravuje Třeboň správní koncepci v historickém jádru, kde se během sezóny v pěší zóně potkávají chodci, cyklisté, vozidla zásobování i osobní vozy turistů, podnikatelů, rezidentů. Centrum Třeboně by se mělo stát atraktivnějším a bezpečnějším. Má k tomu nejen ambice, ale i předpoklady.

Terezie Jenisová (KDU-ČSL), starostka města Třeboně

Naší (anti)sociální politice někdy skutečně nerozumím

Děti jsou budoucností každé společnosti. A mě poslední dobou bohužel mnohdy připadá, že nás naše budoucnost vlastně ani tolik nezajímá. Alespoň v případě důrazné ochrany ohrožených dětí!

S lítostí a obavami sleduji, jak se naše společnost dopouští postupně a možná i cílené likvidace domovů pro ohrožené děti. Z křesla mne nadzvedávají argumenty v duchu „státní rozpočet nemůže...“, „pěstounská péče má prioritu...“, „Klokánky dlouhodobě nevykazují efektivní hospodaření...“ apod. Vždy a všude platí výrok anglického dramatika přelomu 19. a 20. st. George Bernarda Shawa, které svou moudrostí zlidovělo: „Kde je vůle, tam je i cesta“. Věřím, že všechno má své řešení, ale když není vůle, či řekněme snaha, není možnost najít oboustranně vyhovující, či alespoň momentální východisko ze situace. V případě



Místopředseda sněmovny a KDU-ČSL Jan Bartošek

život a na smrt“ dva koncepty péče a výchovy: azylové domovy pro ohrožené děti a pěstounská péče. Nemají stejné nebo srovnatelné (ekonomické) podmínky, nemají stejnou nebo podobnou politickou podporu (sympatie), ve finálním výsledku vlastně ani nemají zcela totožnou cílovou

Klokánků a dalších domovů pečujících o ohrožené děti mám ale obavu, že o řešení bylo dávno rozhodnuto. Jen ke společnému stolu bohužel nebyly přizvány všechny zúčastněné strany a tím pádem ani nemohly být diskutovány všechny skutečnosti a především argumenty pro a proti. V tomto případě dnes zcela nepochopitelně stojí proti sobě v „boji na

skupinu dětí (podle statistik Asociace krajů pěstouni preferují malé děti, zdravé děti, děti z majoritní společnosti...). Přesto je jeden upřednostňován druhému s efektem likvidace druhého. Finanční, tedy existenční. Nerad bych soudil všechny pěstouny podle jednoho metru, ale na základě odborných diskusí ve mně roste obava, že se z pěstounské péče pomalu ale jistě stává byznys pro doprovázející organizace pěstounů. Táhne se PROČ? V ČÍM ZÁJMU? resp. PROČ PRAVĚ NA ÚKOR Klokánků a dalších podobně zaměřených organizací? Vždyť také ony fungují v zájmu a pro blaho bezbranného dítěte, jež se ne vlastní vinou ocitlo v ohrožení svého dětského snu a především zdravého vývoje v kruhu funkční rodiny!

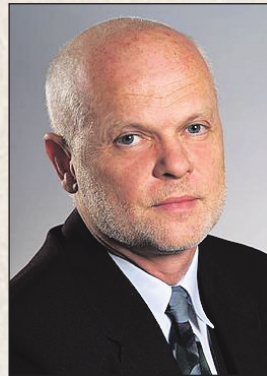
Proto snažme se najít poučení ve slovech německého filozofa 19. st. Immanuela Kanta: Výchova je největší a nejtěžší problém, který je možné člověku uložit.

Jan Bartošek, místopředseda sněmovny a KDU-ČSL

Josef Hermann: Na cestovní ruch je v Českém Krumlově navázáno více než 3 000 pracovních míst

Jste již druhé volební období místostarostou třináctičlenného bývalého okresního města. Co je dle vás u nás v současné době největším problémem obcí a měst?

U malých obcí a měst přetrvává problém nedostatečného inkasa daňových příjmů přerodělovaných státem. I když poslední reforma zákona o rozpočtovém určení daní významně pomohla, stále platí, že menším městům se z daní nedostává prostředků na investice a rozvoj. To je i případ Českého Krumlova. Oproti třeba Táboru máme v důsledku podstatně nižšího počtu obyvatel nižší příjem z daní, ale jako okresní město musíme vynakládat prakticky stejné a nemalé prostředky na provoz a obnovu městských zařízení, jako jsou plavecký bazén, zimní stadion, sportovní hala, kino, divadlo. Na investice nám pak zbývá každoročně nedostatečný objem prostředků.



vynakládání finančních prostředků a nakládání s majetkem. Snížení provozních výdajů, vyšší transparentnost zadávání veřejných zakázek, to jsou příklady, které mohou přinést obyvatelům kraje zdroje pro nové investice a požitky, zaměřili se jeho vedení na tuto oblast.

Český Krumlov má řadu lidí spojených s cestovním ruchem. Čím si vysvětlujete, že

Kandidujete do krajského zastupitelstva na páté pozici za KDU-ČSL. Čemu byste se chtěl v krajském zastupitelstvu konkrétně věnovat a co případně konkrétně prosadit?

Jsem profesí ekonom a v Českém Krumlově se problematice hospodaření města, ekonomice a financím věnuji prakticky nepřetržitě od roku 1991. Moje případné zaměření je tak zřejmé. Již léta pozoruji, že kraj si žije díky štedré daňové politice státu poměrně blahobytně. A kde panuje blahobyt, tam není žádný tlak na efektivní

se městu daří dlouhodobě lákat české i zahraniční turisty?

Předně je třeba říct, že město bylo po roce 1990 víceméně předurčeno stát se vyhledávaným cílem turistů z domova i ze zahraničí. Unikátní a malebné historické centrum vsazené do nádherné přírodní scenerie bylo a je obrovským lákadlem pro návštěvníky z celého světa. Proto nebylo od počátku pochyb, že město musí využít tohoto svého potenciálu. Zařazení města na seznam UNESCO a profesionální řízení rozvoje místního cestovního ruchu, tzv. destinační management, byly základní stavební kameny toho, že se Krumlov stal mezinárodní turistickou destinací. Cestovní ruch je dnes hlavním hospodářským odvětvím a zdrojem prosperity města, nabízející pracovní příležitosti více než třem tisícovkám lidí.

A na závěr ohledněme od politiky, jaké jsou Vaše koníčky a co děláte ve volném čase, když se nevěnujete správě města?

Kromě rodiny věnuji svůj volný čas odpočinku a relaxaci, nejlépe někde v přírodě, dále od civilizace, nebo na kole v krásném okolí města či s knihou v ruce. Ta je mou velkou zálibou.

3.